

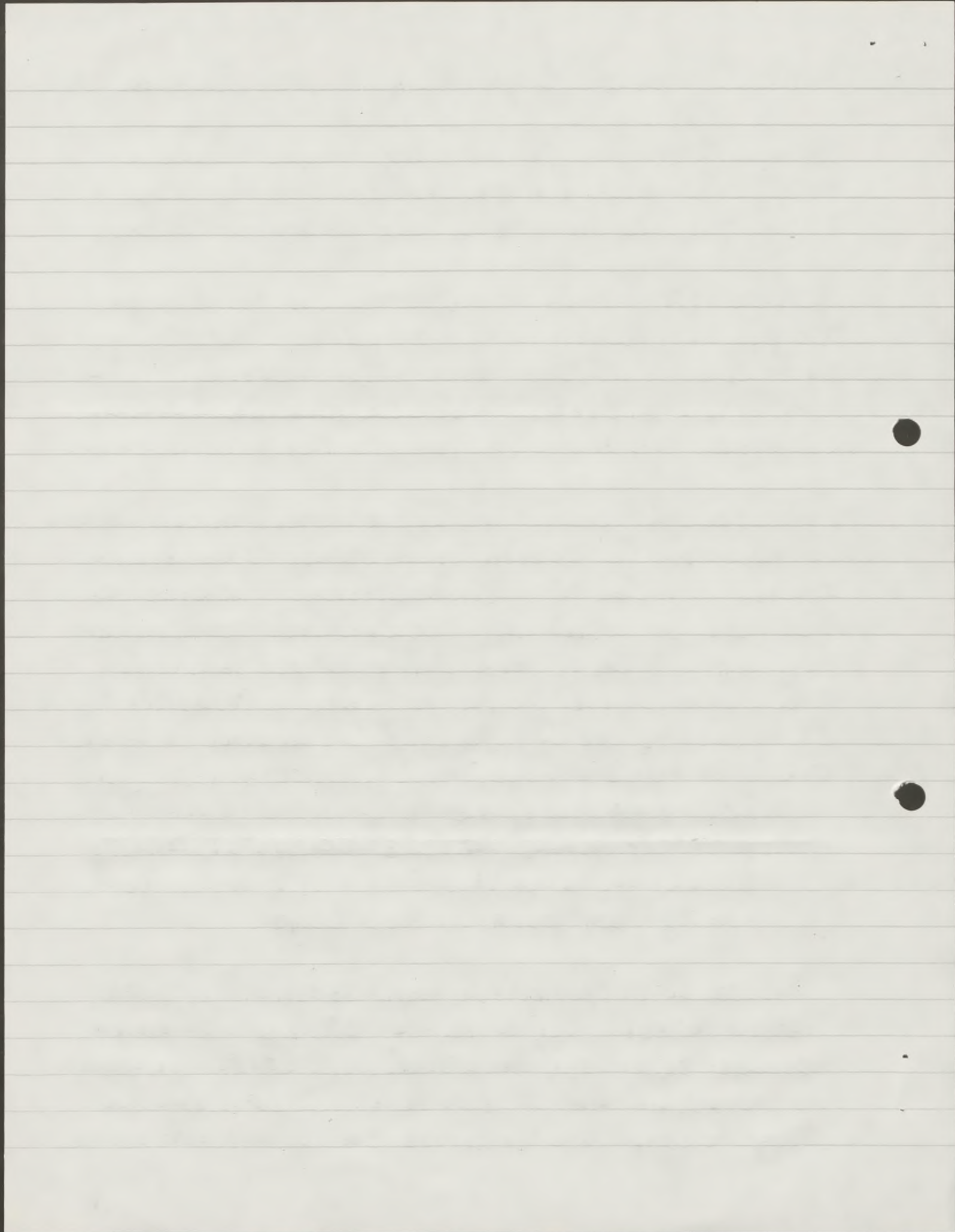
Przeć o Januszu Ciepińskim 4 października 1997.

Nacisł Ciepiński miał dwoje młodszystwa:
brata Janusza młodszego 12 listopada 1924 r i
siostrę Halinę młodszą 27 stycznia 1934 r.

Janusz Ciepiński uczęszczał do wileńskich
szkół powszechnych "Promień" i "Smt", a
następnie w 1936 r rozpoczął naukę w gim-
nazjum im. króla Zygmunta Augusta w Wilnie.
Do roku 1939 ukończył 3 klasy gimnazjalne.

Pierwsza okupacja sowiecka i okupacja litewska
ka przyniosły zmianę w życiu Wilna i Wileńszczyzny. Janusz za-
szedł w strajkach szkolnych zorganizowa-
nych przez młodzież w odparciu
na usunięcie przez władze litewskie mie-
lu naukowców, spędził kilka dni w aresz-
cie. W 1940 r zdał maturę, jednak
musiał pożegnać się z gimnazjum Zyg-
munta Augusta, gdyż został usunięty
z "wileńskim biletami" za opór władzom
i obrazę państwa litewskiego.

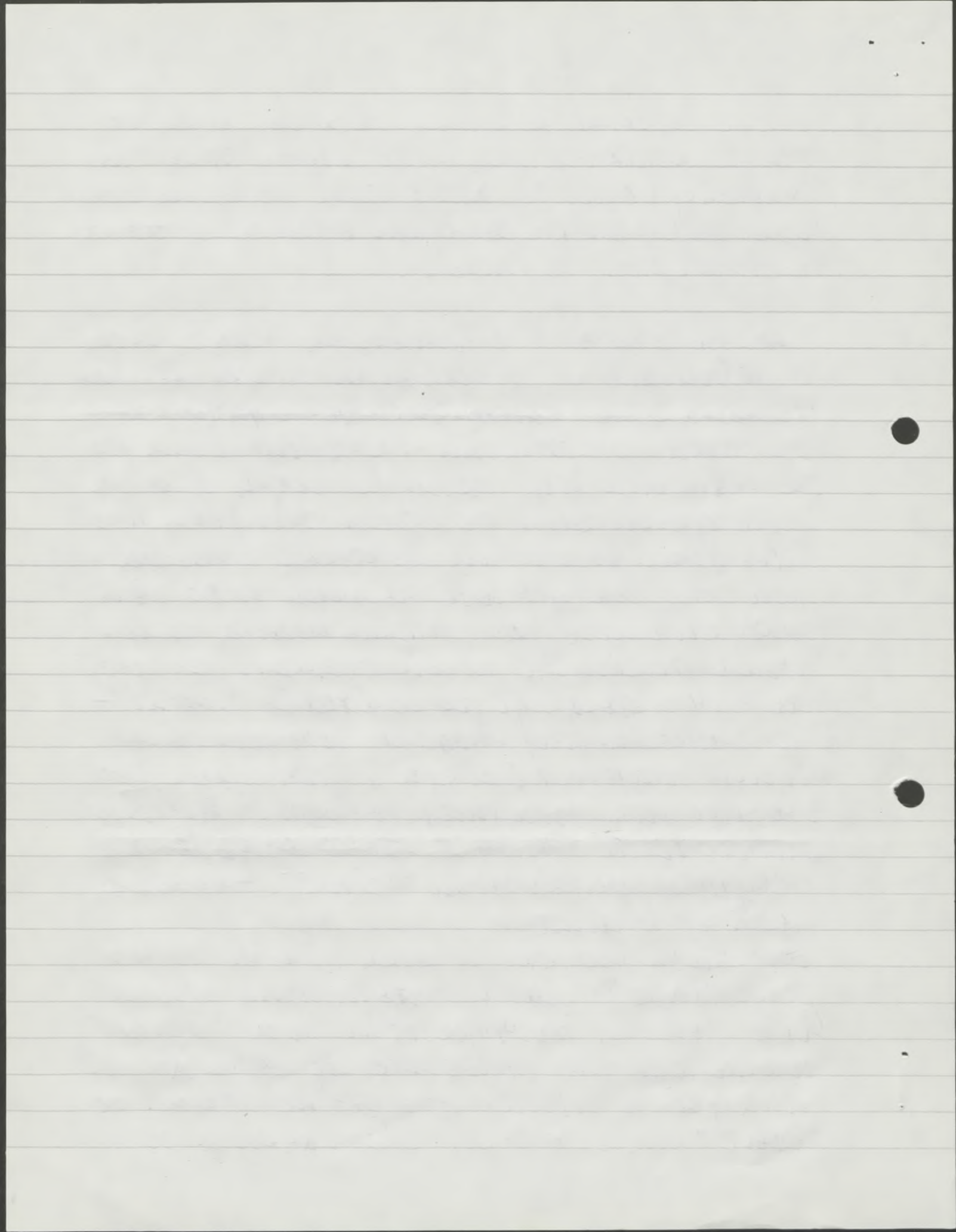
W czasie drugiej okupacji sowieckiej (1940-
1941) uczył się w 18-iej Szkole Średniej
mieszczącej się w gmachu dawnego gim-
nazjum O.D. Jeżuitów. Czerwińska
"wymówka" została go na budowie, gdzie

wraz z kilkoma kolegami pracował jako robotnik budowlany. Tylko dzięki szerszej (cudzojezycznej) znajomości NKWD cała rodzina uniknęła deportacji i dorekaza wkrócenia w więzienia niemieckich niemców.

W czasie okupacji niemieckiej nauka zenta do podziemia i zakończyła się dla Janusza w lutym na kompletnym tajnym nauczaniu. Podstawą przetrwania rodziny była praca fizyczna na odryskanych po sowieckich grabieżach woskach dobytku w rodzinnym folwarku Józefin. Niezależnie od aktywności polskich oddziałów partyzanckich podjęta została działalność wileńska w ich szeregi. Na początku 1944 r. dołączył do oddziału "Touki" 6-ej Samodzielnej Brygady Partyzanckiej Armii Krajowej Okręgu Wileńskiego, do którego już wcześniej wstąpił Wacław pseudonim "Rum". Jako brat "Ruma" przyjął pseudonim "Brat". ~~Do czasu podjętej w dniu~~

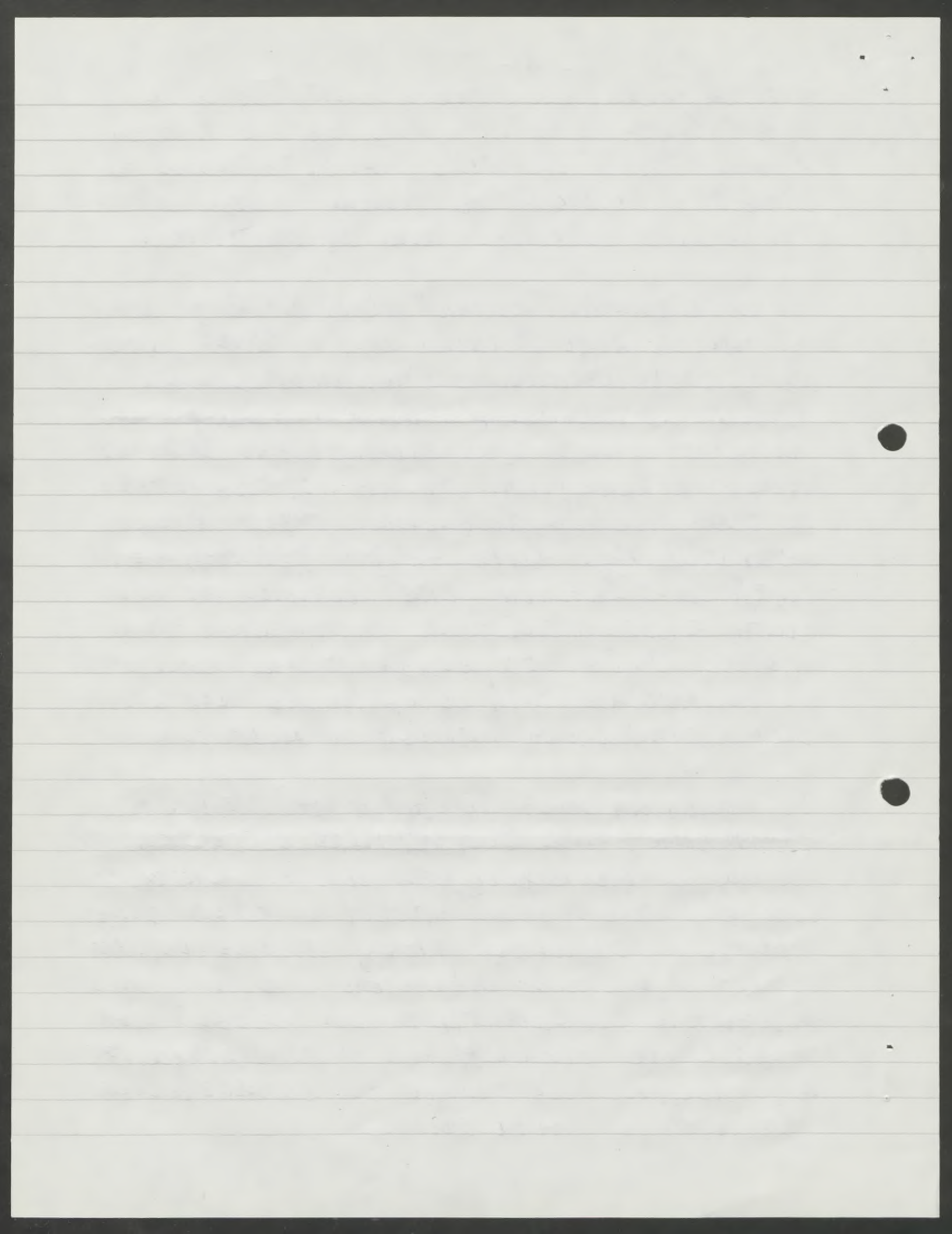
Do czasu podjętej w dniu 17 lipca 1944 r. przez NKWD akcji rozbrajania oddziałów polskiej partyzantki losy "Brata" układały się podobnie do losów "Ruma". Służył w jednej brygadzie z tym, że "Brat" wydoszedł się z okoliczności w

Purszory Ruchnickiej razem z kpt "Tonka" i ppor "Szymonem". Po dotarciu do Purszory Ruchnickiej "Brat" za zgodą "Tonki" opuścił oddział i powrócił do Wilna, gdzie jak wielu innych akowców starał się przetrwać.

Po aresztowaniu "Kuma" przez NKWD w nocy z 1-go na 2-go stycznia 1945 r "Brat", świadek aresztowania, natychmiast zmienił miejsce zamieszkania, porzucił w ciągu kilkunastu dni drżki uzyskanym dokumentem repatriacyjnym dotarł do Białegostoku a następnie do Lublina. Drogi braci rozszły się. "Kum" został zastany do ciężkim śledztwie został zastany do Moskwy z dwunastoletnim wyrokiem. "Brat" wiosną 1945 r rozpoczął studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej z dywersyjną nadzieją w Lublinie.

Od wiosny 1945 kontynuował studia w Warszawie, gdzie Politechnika odbudowywała się ze zruiny po wojnie. Zaczęły w czasie studiów brat udział w odbudowie stolicy i rozpoczął pracę zawodową. Pracując w biurach projektów i w miejskich służbach roboczym zdobył doświadczenie projektowe, planistyczne i realizacyjne zajmując odpowiedzialne stanowiska kierownicze.

W latach 1964-1984 był powołany przez Organizację Narodów Zjednoczonych jako międzynarodowy ekspert i delegowany do udziału i kierowania, ^{na stanowisku dyrektora} projektem pomocy technicznej w krajach rozwijających się i pracami Ekspertki Planowania w Centrum Mieszkalnictwa i Budownictwa i Planowania Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku. Współpraca z ONZ trwała z przerwami ponad 10 lat. Doświadczenia z odbudową ^{ze zniszczeń wojennych} Warszawy wyłożył w pracach nad planowaniem odbudowy i rozwoju osiedli i miast zniszczonych przez katastrofę walczenia z ziemi w Macedonii (d. Jugosławia), Peru, Chile, Meksyku i Libii.

Osiągnięcia zawodowe przyniosły mu wiele nagród i wyróżnień w środowisku urbanistów. W Towarzystwie Urbanistów Polskich w latach 1987-1997 pełnił funkcję Prezesa Oddziału Warszawskiego TUP a następnie Sekretarza Generalnego Towarzystwa. Został odznaczony Krzyżem Armii Krajowej oraz odznaczaniem ze zasługi krajowymi i zagranicznymi. Podczas emerytury w dalszym ciągu bierze czynny udział w życiu zawodowym i w pracach społecznych jako członek gremiów doradczych samorządu warszawskiego i Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast oraz jako członek Rady TUP.

— o —

